

[Ragnhild Andersen.]

særhjælp i overensstemmelse med det, vi vedtog i forbindelse med folkepensionen; men størrelsen af underholdshjælpen er fastsat til kommunehjælpsstørrelsen, og det vil altså sige, at den enligstillede moder får en ugentlig eller månedlig hjælp på størrelse med den, som andre får, der henvender sig til socialkontoret; langvarigt syge og langvarigt arbejdsløse får den samme hjælp. Fra 1. oktober i år ville hun få i underholdshjælp, hvis kommunisternes forslag blev vedtaget, 3 458 kr. om året i København, altså folkepensionen til enlige, som den er, når den gennemføres fra 1. oktober, foruden børnepengene, som for tiden er 76 kr. pr. måned pr. barn i hovedstaden. Jeg vil gerne spørge, om nogen vil mene, at det vil være urimeligt at give en enligstillet moder 288 kr. om måneden foruden hendes børnepenge. Jeg gad se den, der tør påstå, det er urimeligt med de priser og de faste udgifter, vi har i vor tid, hvor alting stiger. Pr. 1. april kommer jo også en betydelig stigning i sygekassekontingenterne. Som bekendt vil den enlige moder fra 1. oktober, selv om kommunisternes ændringsforslag bliver vedtaget, endog få mindre end de 288 kr. i købstæder og landkommuner.

Alligevel foreslår flertallet, at denne hjælp, kommunehjælps maksimum, skal være 15 pct. lavere end folkepensionen, hvilket vil sige 43 kr. mindre om måneden, end folkepensionen er til en enligstillet i København. Socialdemokraterne og de radikale foreslår altså, at enligstillede i kommunehjælp skal have 245 kr. om måneden fra 1. oktober. Den ærede ordfører for det socialdemokratiske parti (Kaj Andresen) nævnede som maksimum for ægtepar 370 kr. i hovedstaden og forholdsvis mindre i købstæderne og landkommuner, men i hovedstaden bliver hjælpen til de enligstillede efter ministerens lovforslag altså 245 kr. om måneden. Venstre og de konservative, der møder med ændringsforslag hertil, ønsker, at enligstillede skal have endda 20 pct. mindre end folkepensionen, og det vil bringe de 288 kr., som er folkepensionens beløb til en enligstillet, helt ned til 230 kr., altså en forringelse på i alt 58 kr. om måneden i forhold til folkepensionen. Efter venstres og de konservatives ændringsforslag skulle med

andre ord en enligstillet moder kun have 230 kr. om måneden i underholdshjælp foruden børnepengene alt efter, hvor mange børn hun har. Jeg må sige, at jeg finder det urimeligt, at man ikke fastsætter kommunehjælps maksimum til samme beløb som folkepensionen, og jeg finder det aldeles utilbørligt, at man vil forringe disse beløb med hele 20 pct., således som det foreslås af venstre og de konservative.

Ordføreren for venstre, det ærede medlem hr. Søren Andersen, sagde, idet han angreb den højtærede minister for de 85 pct., at direktører og ledende kommunale folk og ledende funktionærer kritiserede de 85 pct., fordi de følte et ansvar over for udviklingen, og, sagde det ærede medlem, ved gennemførelsen af de 85 pct. formindskes den naturlige appel til arbejdsomheden. Dertil vil jeg dog sige, at det er ikke almindeligt, at man udbetaler hjælp i kommunerne, hvis der er adgang til arbejde.

Nu er der jo mange appeller, man bør overveje i forbindelse med en lov som denne, men jeg vil tro, at den naturlige appel til kommuner, til folketinget, til de betydende personer her i salen, der har ansvar for tingene, den naturlige appel til alle ledende og ansvarlige myndigheder i vort land er den, der går ud på en opfordring til at sikre beskæftigelse til de ledige hænder. Her er der tale om en god, naturlig appel til de offentlige myndigheder. Sørg for, at der er arbejde nok, så mindskes kravet om understøttelse og hjælp til de dårligst stillede, for det er her, hunden ligger begravet. Som priserne er på alt, hvad enlige mødre og syge og arbejdsløse skal have, i særdeleshed når man tænker på dem, der er langvarigt ramt, skylder man at føre bevis for, at leveomkostningerne kan klares for mindre end 288 kr. om måneden til en enlig, det beløb, som folkepensionen giver fra 1. oktober. Før man har bevist det, kan man efter min opfattelse ikke tillade sig at påstå, at kommunisterne stiller for store krav. Det er beskudne krav, vi stiller.

Jeg vil med disse bemærkninger opfordre til, at man stemmer for vore to ændringsforslag, og at man stemmer imod mindretallets ændringsforslag.

Gertie Wandel: De mindre ændringer i lovforslaget, ændringerne i bestemmelserne